

De grammatica van les 2

Het verbum.

esse: zijn, leven, zich bevinden

persoon	s.	pl.
1 ^e	su-m	su-mus
2 ^e	es	es-tis
3 ^e	es-t	su-nt

N.B. Het verbum esse gaat vaak met een naamwoordelijk deel. Dit staat in de nominativus

posse (pot-esse): kunnen, in staat zijn

persoon	s.	pl.
1 ^e	possum ← potsum	possumus
2 ^e	potes	potestis
3 ^e	potest	possunt

Het naamwoord.

Naamvallen: vormen die de functie van een naamwoord in de zin aangeven:

1. nominativus: onderwerp/naamwoordelijk deel
2. genitivus: naamval van de bijvoeglijke bepaling van bezit: van
4. accusativus: lijdend voorwerp

casus	1 ^e decl.	2 ^e decl. m.	2 ^e decl. n.	3 ^e decl. (f. of m.)	3 ^e decl. (m. of f.)	3 ^e decl. n.
nom. s	or-a	de-us	fat-um	urb-s	pater	nomen
gen.	or-ae	de-i	fat-i	urb-is	patr-is	nomin-is
acc.	or-am	de-um	fat-um	urb-em	patr-em	nomen
nom. p.	or-ae	de-i	fat-a	urb-es	patr-es	nomin-a
gen.	or-arum	de-orum	fat-orum	urb-ium	patr-um	nomin-um
acc.	or-as	de-os	fat-a	urb-es	patr-es	Nomin-a

Gebruik van de genitivus:

1. van bezit (possessivus): van
2. van deel (partitivus): (van)

- 3. genitivus van onderwerp (subiectivus): van
- 4. genitivus van lijdend voorwerp (obiectivus): naar, tot, jegens, voor, van

Praesens historicum.

In een verhaal dat zich in het verleden afspeelt staat vaak een tegenwoordige tijd, die je als verleden tijd moet vertalen.